



דברי הכפר

"אם כל אחד יטאטא את פתח ביתו,
העולם יהיה נקי יותר",

אמא תרזה



גיליון מס. 2208 *ו' תמוז תש"ע * 18 ביוני 2010

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

24.6 יונתן בן-חנוך (נכד)

25.6 אופירה וולפין
עמרי ג'קסון

26.6 חדוה פרנקו
שבי מזרחי
מירית מזרחי

20.6 נדב סלע
גיל זיו (נכד פרנק)

21.6 אורה ליבוביץ
יורם מסר

22.6 אורן מנדזיגורסקי
אורלי המאירי

23.6 אדם מדר
פלאי סננס (נכד גליק)

מזל - טוב



ימי נישואין

21.6 מעין ודודו פלמה

22.6 פנינה ואורי גולן
נורית וגבי אורן
תמר ואילן המאירי

25.6 נילי וציון דוארי



מזל טוב

בן נולד

לאבי בן אבי וקרוליין

רוב נחת לסבתא לילה הארט ונתן בן-אבי

ברכות לכל המשפחה המורחבת



מזל טוב לנישואיי

שילו איילון עב"ל אלה

רוב אושר ונחת לבלהה ואשר
ולכל המשפחה המורחבת

כדורים גרעיניים ופירורים

לא ברור איך זה קרה מתי ולמה? אולי בגלל שכל ערוצי התקשורת והעיתונים רק מדברים וכותבים על זה, אולי מפני שהבנים שלי השתלטו על הסלון והפכו אותו למועדון, ולא משנה לאן אני פונה רק מדברים כדורגל. אז אני מתוודה גם אני נדבקתי בחיידק שקוראים לא מונדיאל, לא. לא לתפוס אותי במילה. לא לגמרי התחרפנתי בעקבות 22 שחקנים שבועטים ורצים אחרי הכדור, אבל בהחלט אפשר למצוא אותי לפעמים, יושבת על הספה מתחת למזגן וצופה במשחק זה או אחר, כן גם אני גם כבר יודעת שם של שחקן או שניים, ואפילו אני כבר גיבשתי דעה לגבי רעש הבווזלות הנוראי. לאלה שמודאגים מהתפנית האישית שלי אני גם עוקבת במתח מי יזכה השנה באליפות הכדורסל של NBA בארה"ב לשנת 2010, הבוסטון סלטייקס או לוס אנג'לס לייקרס, אז לא לדאוג. זה פשוט נחמד יותר לעסוק בספורט מאשר בפוליטיקה או מלחמות וחרם עולמי, הונאות וחקירות רציחות והרס משפחות. בקיצור חודש של כדורגל יכול להיות מתיש מצד אחד אבל גם נחמד,

כמו שקוטפים מפרח את עלי הכותרת לברר מה יצא בסוף כך גם אנחנו, כן, לא, כן, לא... זה איך שהרגשנו בימים ובשבועות האחרונים לגבי הברכה, אבל אחרי הליכים ארוכים ומתישים סוף סוף קיבלנו את האישורים הנדרשים, וגם אנחנו נהנה ממים צלולים כחולים ומרעננים. תודה לכל אותם שעבדו וטרחו בשבועות האחרונים לנקות להבריק להוריד פה להוסיף שם, בכדי שלנו יהיה מקום כל כך נפלא לבלות בימי

הקיץ. מקווה שלכולנו תהיה עונה מהנה וקרירה כמה שרק אפשר. לא לשכוח שני דברים חשובים; השמש מסוכנת אז לא לשכוח להימרח טוב טוב בקרם הגנה. ודבר שני ויותר חשוב להישמע להוראות המציל. העיקר, שתהיה לנו אחלה של עונה.

ברכות למדריכים החדשים של הנעורים לעמק יצחקי ולעומרי (סליחה, שאני לא יודעת את שם משפחתו). תודה לכם שהסכמתם להצטרף לצוות שיוביל את פעילויות הקיץ. אתגר לא קטן עומד לפניכם אז דרך צלחה וישר כוח. באותו הקשר נברך את תלמידי התיכון שיוצאים השבוע לחופשת הקיץ, ונאחל לכם חופשה נעימה, שהחופש יהיה משופע בפעילויות מהנות.

תלמידי מבוא גליל; עוד קצת וגם אתם מצטרפים לגדולים, וגם אתם יוצאים לחופש. בשבועות האחרונים המדריכים עובדים בקצב מטורף בכדי להכין את התוכניות לקראת החופש. ישר כוח לכולם ובהצלחה.

ברוכים החוזרים לזוג הפנסיונרים המטייל רג'י וג'יסון פרלסון שנסעו הפעם לחופשה קצרה במרוקו ובצרפת. במרוקו הם גילו את העולם המזרח התיכוני, השונה ממה שאנחנו מכירים מקפריסין ויוון, ובצרפת הם נהנו מאירוח, טיולים ומוזיאונים. חזרו כמו תמיד עם מטען של סיפורים וחוויות נחמדות. עכשיו הם אוספים כוחות לקראת ביקורם של הילדים והנכדים בקיץ,

זוג פנסיונרים אחר יצא לחופשה, תמר ואריה וולפין יצאו לחופשה לאנגליה יחד עם הנכדות שלהם שחגגו השנה בת מצווה; שחר וגפן, את טיול השורשים ניצלה גם שרית קולינס שהצטרפה וגם החזירה את הבנות. אריה ותמר המשיכו בטיול והרחיקו לחופשה לאלסקה. נחכה כמה שבועות ונשמע חווית וסיפורים מהמקום המרתק והרחוק הזה.

ברכות לעמית כץ שבימים אלה מסיים את המסע האישי שלו בשביל ישראל, עמית כמו אחרים שכבר סיימו את המסע, טייל במשך שבועות ברחבי שביל ישראל מהדרום לצפון, פגש חברים חדשים וחווה חוויות מעניינות. רוצים לשמוע עוד תתפסו אותו לשיחה קצרה הוא יספר לכם, בקיצור שמחים שחזרת.

עובדי מפעל הבונים יצאו ליום גיבוש וכייף באזור בית אורן, פרטים נוספים אפשר לקבל מהם, ממה ששמעתי היה יום מהנה ביותר.

ברכות לנהג החדש יניב גלוק, שעבר טסט ומצטרף לקהילת הנהגים. כמו שאני תמיד מציינת גם הפעם אני מזכירה ליניב שהמבחן האמיתי הוא הכביש, שמור מרחק וציית לחוקים, כי הכביש הוא לא משחק ילדים.

ועוד ברכות גם לסבתא לילה הרט, וסבא ונתן, להולדת הנכד החדש בן לאבי בן אבי וקרוליין, למשפחה המורחבת הרבה מזל טוב והרבה אושר ונחת.

וכמו שאני תמיד אומרת: מקווה שנהניתם לקרוא כמו שאני נהנית לכתוב, תהיו טובים אחד לשני, לא לשכוח לחייך לפרגן ולומר מילה טובה. לאלה שלא בקו הבריאות הרבה בריאות והחלמה מהירה. ומי שמעוניין להצטרף אלינו לקידוש ברכות שירה חלה מתוקה ויין מוזמן, כמו בכל ערב שבת, למועדון בשעה 8:00. חוויה אדירה למי שעדיין לא בא.

שנזכה לסוף שבוע רגוע ושבת של אור אהבה ושלום

בברכה חיבוק ונשיקה

ארי והשטיינרים



אנו משתתפים בצערו של דניאל סער

במות אביו

יונתן ז"ל

אחרי מחלה קשה

שלא תדע עוד צער



אנו משתתפים בצערו של יואב האריס

במות הסבא

מר דאגלס האריס סניור ז"ל באוסטרליה

שלא תדע עוד צער



איזה מזל / חגית בנזימן

איזה מזל שסבא פגש בסבתא
וחשב שהיא נחמדה.

איזה מזל שהם התחתנו
ואמא נולדה,

איזה מזל שההורים של אבא
נפגשו זו עם זה.

איזה מזל שנולד

דוקא האבא הזה.

איזה מזל שאבא ואמא

נפגשו גם הם

איזה מזל שנולדתי ואני הבן שלהם.

שלום דודו;

אינני רוצה להמשיך ולנהל אתך דו-קרב מעל דפי העיתון הפנימי שלנו. אני לא בטוחה שזה כל כך יעניין את קהל הקוראים. אך עלי לציין שני דברים: מצדי אתה יכול להביא דוגמאות מדניאל אלסברג, אנטוני רוסו, גונגה דין או הרזון דראקולה. יפה שאתה מעורה בעניינים שברומו של עולם ויודע לצטט אישים דגולים וחכמים. ממש מעורר הערצה ומי אני הקטנה שאתמודד עם השכלתך הנרחבת! אך אעיז ואומר כי לדעתי אין כל קשר בין אישים אלה ואחרים אלינו ובין מצבם למצבנו. ארצות הברית מעולם לא התמודדה עם סכנה קיומית כפי שאנו מתמודדים כבר למעלה משישים שנה. ברור לכל בר-דעת שהמוסלמים משתמשים בסממנים הדמוקרטיים נגד הדמוקרטיה ומטרתם להשתלט על העולם, ואז – במקום דמוקרטיה יושלטו חוקי השריעה! כך אצלנו וכך בכל העולם. תאר לעצמך את בנותיך ונכדותיך עוטות חג'אב או בורקה!

ההבדל ביני לבינך, לפי מיטב הבנתי ומסקנותיי, הוא זה: בשבילך הדמוקרטיה חשובה מכל, ואם היא תהרוס אותנו – חבל מאד אך אין מה לעשות. לי, לעומת זאת, חשוב שתהיה כאן מדינה יהודית, עם יחס הוגן וטוב למיעוטים אחרים. אם צריך להתאים את הדמוקרטיה לכך, פה ושם – אין ברירה. אנו חיים בדמוקרטיה מתגוננת ולדעתי לא רחוק היום שרוב מדינות אירופה יבינו זאת ויפעלו גם הם באותה דרך. אני מאד מקווה שהדבר יתחוויר להם לפני שיהיה מאוחר מידי.

ולעניין השני: אין לי ספק שאתה מחנך דגול, בעל ערכים נאצלים, אך לא ענית לשאלתי העיקרית. האם אתה מסביר לחניכך במכינה מה שהסברת לנו ומלמד אותם שזכותם ואפילו חובתם המוסרית לבדוק מסמכים צבאיים מסווגים ולהחליט אם ראוי להעבירם לפרסום, כדי להגן על הדמוקרטיה? האם זה המסר שאתה מעביר להם? כן או לא? אין כאן דרך ביניים! אמנם בארצות פחות נאורות מישראל זה היה נחשב לריגול חמור אך אנחנו, הרי, לא נאורים די הצורך.

אסיים בכך. אמרתי את כל מה שיש לי לומר בנושא זה ואם אתה רוצה להמשיך, נעשה זאת בעל פה.

צפורה

המשך-To be or not to be a Ben-meshek

ברצוני להביע נקודה שעלתה במכתב שפורסם שבוע שעבר בדברי הכפר.

לאחר שיחה עם מנכ"ל הקיבוץ ברוך כהן, מסתבר שיש גם רוחות אחרות שמנשבות בקיבוץ, ולצערי עד לשיחה זו לא הובאו לתשומת ליבנו.

ברוך הביע פתיחות ונכונות בנושא פאב – כמקום מפגש לכלל קהילת כפר הנשיא. בשם כלל החברה הוא הביע נכונות לתמוך ולעזור בהפרחת המקום ופתיחתו בקרוב מאוד. ועל כך תבוא עליו הברכה.

בתקווה לראותכם ב"מפגש" שייפתח בזמן הקרוב.

אידו פוקס

עונת הנחשים

בסוף החודש שעבר עברתי קורס (ומבדקים) ללכידת נחשים. לי זה היה מעניין מאוד ונהייתי מכל רגע – 48 גברים ואישה אחת. אנו נמצאים בעיצומה של עונת הנחשים. מה זה אומר לגבי כולנו? קודם כל כדאי לנעול נעלים/סנדלים בערבים ובחשכה להאיר עם פנס את הדרך פן נפגוש בנחשים היוצאים לצייד דווקא בלילה. הנחשים הם אופורטוניסטים מאוד ומעניין אותם שני דברים בלבד: אוכל וסקס (הממ... מזכיר משהו). כל הנחשים הם טורפים ולולא הנחשים החולדות, העכברים והעכברושים היו מתרבים ללא מעצור. לכן אני מגדירה את הנחש כטוב לבני האדם.

בארץ כ-40 סוגים שונים של נחשים ומתוכם רק 9 הם ארסיים. באזור שלנו רק נחש אחד הוא ארסי והוא הצפע. הוא מאוד דומה לנחש לא ארסי אחר: זעמן המטבעות, ורק מי שמתעסק או מתעניין בנחשים יכול להבחין ביניהם, אגב הזעמן טורף גם את הצפע ולכן מאוד חשוב לעודד אותו בסביבתנו. את בני האדם הוא נושך אך ללא ארס. עוד נחש נפוץ הוא הנחש השחור שבד"כ פוגשים אותו במטעים או בפרדסים. הוא יכול

לנשור, אך אינו מסוכן. הוא בין הנחשים המהירים בעולם וזז במהירות עד כ-30 קמ"ש!

מאחר ולנחשים 'דם קר' הם יוצאים להתחמם בשמש ע"מ להגיע לטמפרטורה נוחה להם, אך לא מעבר לזה, לכן הם גם מחפשים מסתור מהשמש החמה באמצע היום. מקום מוצל ולח, כמו בין עציצי גינה, הוא מקום אידיאלי עבורם. זו גם הסיבה שכדאי להשקות צמחים דווקא בבוקר מוקדם או לפנות ערב אבל לא בחום היום. לפעמים בדיוק אז הנחש נח לו בין העציצים ואנו מעירים אותו.

כל נחשי א"י מוגנים על פי חוק וחייבים בדיווח על הריגת נחש או לכידתו. אני מחויבת בדיווח לרכז האזור שלנו בקרית מוצקין. בכל מקרה אני משתדלת לתפוס את הנחש או להבריח אותו ולא להורגו.

אם יש לכם נחש בבית ניתן לקרוא לי. יש לי את הציוד הדרוש ללכידה נחש בגינה או בפתח הבית? הוא בוודאי יזוז מעצמו אבל אם אתה דווקא רוצה להבריח אותו: פשוט תתיז לעברו מים קרים (מהמקרר) בזרם לא חזק. הוא יברח מהקור.

בשנים האחרונות אוכלוסיית הנחשים קטנה וזה יכול להיות בגלל הנטייה הראשונית של רוב האנשים קודם להרוג ורק אח"כ לבדוק האם הנחש מסוכן או לא. אני מאוד מבקשת להימנע ולהתגבר על רגשות הפחד הראשוני ולתת לנחש לעבור הלאה.

רותי עמית

קיץ נאים ובטוח!



בית-בלזנד

הקיץ כבר כאן ואתו, כמו בכל שנה, לשמחתנו, יש שלל אירועים משמחים. הקיץ הוא בכלל עונה של שמחת חיים, של חברותא, חופש, שמחות משפחתיות וכמובן עונת החתונות והיציאה החוצה, לבריכה, לים, לדשא. רואים את השכנים ואיחוד משפחות.

הקיץ הוא זמן טוב לביקורים הדדיים. כל זה כאמור משמח ומלבב כי גם לנו יש חלק בזה, כריבוי האירועים והביקורים כך גם ריבוי ההזמנות לחדרים, דבר שגורם לנו כאב ראש חיובי, והרצון שלנו לשמח את כולם באישור ההזמנות לצערנו, לא תמיד עולה בקנה אחד עם הרצון, כי יכולת האחסון שלנו מוגבלת וכמות החדרים ידועה (6).

כבכל שנה ביולי, גם השנה יש חגיגת בר-מצווה ואנו פונים למשפחות השמחה להגיש לנו בקשה לחדר כבר השבוע על-מנת לסגור את הרשימה ולחלק את החדרים בצורה שווה כפי שנעשה כל שנה.

בסוף חודש יולי, מיד לאחר בר-המצווה תהיה בלי נדר ובמזל-טוב חתונתם של קארין עמר ואודי וזאת הזדמנות לרענן את הזיכרון: יש לנו החלטה לשריין למשפחה את כל החדרים וזה אומר שיתכן שאורחים יצטרכו לפנות חדר לערב החתונה לכשתתבקשו. נא התחשבו בבקשה זו, זהו ערך עליון של התחשבות ושיתוף. עד היום ברוך השם, אין בעיות של סירוב. על כך אתם מקבלים מאיתנו "שושנה", כמנהג המקום לאחרונה.

אגב "שושנים", אנו מודים על ה"שושנים" שניתנו לנו, אבל אם ניקח דימוי מהרומנטיקה, עם שושנים לא נקנה את לבה של הנערה - או מהמציאות - עם מחמאות אי אפשר לקנות במכולת, רק עם המחאות ורצוי עם כיסוי. זהו, שזה לא ממש מנת חלקנו וההוצאות גדלות והולכות, כך גם הבלאי בחדרים שלא הזמן גרמן, אלא נעשו בידי אדם ופשוט כואב הלב לפעמים לעבור שוב ושוב בחדרים ולנסות לתקן, לא מחויב המציאות. ואם קבלתם "שושנים" באייטם הקודם, קבלו "קוצים" על שמירת המקום.

כמו בשיר: "העפילו, העפילו, אל ראש ההר העפילו", אנו עדיין במעלה העשייה של שדרוג החדרים לעבר פסגת ההר. אבל ריקוד הטנגו הזה של שני צעדים קדימה ואחד אחורה בשמירה על המקום מעכב אותנו וחבל, כי "בית נאה, אישה נאה מרחיבים דעתו של אדם".

אז תנו לנו יד ונלך קדימה במעלה ההר. קיץ נעים לכולם, מים צוננים בבריכה, גלידה טובה עם אבטיח קר בתוספת תירס יעשו לנו את החיים.

שבת-שלום ושיעבור הכל ממול.
ציונה ושב



כניסת השבת: 19:20
צאת השבת: 20:34
פרשת השבוע: "חוקת"

דוגמית להתמודדות עם הביקורת הכללית עולמית עלינו

כמו ישראלים רבים, שאלת הזהות הלאומית שלי עולה במיוחד לאור הבקורת הנוקבת עלינו מכל הכוונים. מצאתי צורך להתמודד עם העניין ולו רק כדי שאני אהיה שלם עם עצמי בנושא

נכנסתי לפורום שמאוכלס בעיקר על ידי אנטי-ציוניים. בשלב הראשון הותקפתי אישית כ"פאשיסט", "נאצי", "השטן בכבודו", "רוצח", והתגובה הראשונה שלי היתה: "שכחתם להאשים אותי בהר הגעש באיסלנד. הרי אני אישית פוצצתי אותו." לאחר שסרבתי בעקשנות להיות הנאשם בבית המשפט הזה וסרבתי אפילו להתגונן מצאתי דרך טובה יותר: רוב הדוברים בפורום היו בעד הסרת הסגר מעזה והחלטתי להשתמש בכלים שלהם.

העמדתי את אמנת החמאס שבין השאר טוענת:

One of the most ominous aspects of the Charter however, is this [Hadith](#): The Prophet, Allah bless him and grant him salvation, has said: "The Day of Judgement will not come about until Muslims fight the Jews (killing the Jews), when the Jew will hide behind stones and trees. The stones and trees will say O Muslims, O Abdulla, there is a Jew behind me, come and kill him. Only the Gharkad tree, would not do that because it is one of the trees of the Jews." (related by al-Bukhari and Muslim).

המסקנה ברורה: אללה הבטיח שהיהודים יחוסלו והחמאס מצפה בשמחה לקיום הבטחה זאת ולא משנה כמה זמן זה יקח. מאחר והם טוענים שהם רק נגד הישות הציונית הסברתי להם שבאמנה של החמאס מדובר ב"יהודים" ולא ב"ישראלים" וזה כבר לגמרי לא שייך לציונות בנוסף שאלתי אותם "האם אתם כמוסלמים מקבלים שאמנת החמאס תואמת את האיסלם האמיתי?" ולצורך כך הבאתי את הקטע הבא מפיו של ערבי, פרופסור לאיסלם הכותב כך:

Shaykh Prof. Abdul Hadi Palazzi Wrote: WHAT THE QUR'AN REALLY SAYS
by Shaykh Prof. Abdul Hadi Palazzi

THE QUR'AN SAYS THAT ALLAH GAVE THE LAND OF ISRAEL TO THE JEWS
AND WILL RESTORE THEM TO IT AT THE END OF DAYS

Using Islam as a basis for preventing Arabs from recognizing any sovereign right of Jews over the Land of Israel is new. Such beliefs are not found in

classical Islamic sources.

Concluding that anti-Zionism is the logical outgrowth of Islamic faith is wrong. This conclusion represents the false transformation of Islam from a religion into a secularized ideology.

Such a false transformation of Islam was in fact made by the late Mufti of Jerusalem, Haj Amin el-Husseini. He is the one person most responsible, both morally and materially, for the repeated Arab defeats in their conflict with the Jews in Israel.

Husseini not only incited Arabs against Jews. He also encouraged the torture and murder of all Arabs who correctly understood that Arab cooperation with Jews was a precious opportunity for the development of the Land of Israel. Husseini ended his woeful life by putting his perverted religious teachings at the service of the evil and pagan Nazis.

מעניין שעד היום לא קבלתי תשובה. פתאום שורר שקט מוזר בפורום

סליחה עם כל אלה שלא אוהבים פוליטיקה ב"דברי" אבל כעת אנחנו במלחמת הסברה ומבחינתי כל האמצעים כשרים, כולל "דברי הכפר".

דויד אלמן



קיבלנו ד"ע חט עם 5 שירים שכתבה אלה פינק,
אלה לאומדת במחממת ספרות אנאלית ב:

COLLEGE OF NEW-YORK CITY

אחד השירים שלה "לשם שחור" נבחר לפירסום במגלין
השנתי של האוניברסיטה. לפניכם השירים מפרי עטה
של המסוררת עם התרכאס שלה לעברית.
ברכות גאוה מכולנו לאלה.
רוב נחת לכם וסטיה פינק.

להיזכר מחדש

Recollection

Ala Fink

Series of 20
May 2009

elanyc1@gmail.com

אשמה

Feeling Guilty

כלניות מתפרקדות בחומו הקריר
של בוקר צעיר. כתריהן,
אדומים כשני, מזדקפים לשלום.
אבא מכין קפה טורקי בפינג'ן
אפוף ריח הל
ומי נהר.

אור ארגמני. עלי כותרת
מטלטלים בזעם את כותרתן
מול פני. אני מקיצה בינות
לגורדי שחקים ונהרות בטון צחיחים,
טעמו המר של הקפה על לשוני.

Anemones bask in the cool
heat
of early morning, their scarlet
crowns rise to greet us.
Dad measures Turkish coffee
into a bronze pot, caked
with remnants of cardamon
and river water.
Crimson light. Anemones
shake
wrathful petals at me. I wake
to sky scrapers and parched
cement rivers, the taste
of sour coffee on my tongue.

The Unveiling

A.F.: Grenma, why do we wait a year
before we erect a tombstone over a grave?
Grandmother: So that the earth may settle.
The incessant May rain
flooded Baltimore
and soaked the lawn
the day we buried grandpa.
Stumbling through vast lakes,
we leaned into one another's
trembling bodies
and sure hands. Words
hung heavy on the rain,
quickenning its absorption
into the mud and the roots
and the flowers.
The April sun warms our finger-tips.
Huddled around the gleaming
tombstone, we extend
steady hands to one another.
A Hebrew prayer falls foreign
from my lips, like the cooing
of a pigeon, yet my family
understands the breeze
that carries my voice and
kisses their cheeks.

גילוי מצבה

א.פ.: סבתא, למה אנחנו מחכים שנה שלמה כדי לשים מצבה?
סבתא: כדי לתת לאדמה מנוחה.

גשמי מאי ירדו ללא הפוגה,
הציפו את בולטימור
והשרו את הדשא
ביום בו קברנו את סבא.
מעדנו בין אגמים כבירים,
גוף על גוף נשענו,
רועדים,
וידינו בטוחות.

מילים העיקו על טיפות הגשם,
האיצו את ספיגתן אל תוך הבוץ, השורשים
והפרחים.

אפריל מלטף בחמימות את אצבעות ידינו.
סביב למצבה נוגה
ידינו מושטות, יציבות
אחת אל השנייה.
מבין שפתיי בוקעת תפילת שמע,
נוכריה, כהמיית התור,
אך משפחתי יודעת
את משב הרוח הנושא את קולי
ונושק ללחייהם.

Recollection

Two Indian women enter the
subway; one sits across from me,
the other stumbles, falling
on my knees. My eyes
narrow and nostrils flare;
she jerks and falls into a
vacant space, annoyance
radiates. Shifting to the edge
of the seat, she begins to rise,
"sit down, it's OK".
Yellow teeth smile.
The car empties at 96th street,
"thank you, most
refuse to make room."
I nod, thinking:
I Know,
"we live in the Bronx,"
though it frightens me,
"my daughter is deaf,"
how dense I can be,
"it's hard to find a good school for special children,"
what are my duties?
"my husband fell from a scaffold last year,"
a poem a day.

להזכר מחדש

שתי נשים הודיות נכנסות לקרון הרכבת התחתית,
אחת יושבת מולי, השנייה מועדת, נופלת
על ברכי. עיני צרות ונחירי מתרחבים,
היא מזנקת ונופלת לתוך מושב ריק,
הזעם פועם. מקצה המושב
היא מתרוממת, "שבי, זה בסדר."
שיניים צהובות מחייכות חיוך רחב.
הקרון מתרוקן ברחוב תשעים ושש,
"תודה, הרוב
מסרבים לפנות מקום."
ראשי מהנהן, אני מהרהרת;
אני יודעת,
"אנחנו גרות בברונקס,"
למרות שמפחיד אותי,
"ביתי חירשת,"
כמה אדישה אני יכולה להיות,
"כל כך קשה למצוא בית ספר בשבילה,"
מה הן חובותי?
"בעלי נפל מפיגום לפני שנה,"
שיר בכל יום.

Trying Not to Write About Cancer

Ravenous roots corrode
the core of the earth,
nourishing off the flesh
of the soil.

Unseen tentacles crawl
into magma rivers
and invade sunken
bodies of glaciers.

Naïve, the globe
spins lazily on its axis,
conversing with gravity,
charting a new course
beyond the Milky Way.

Roots gnaw
on gladiolas
and tulip bulbs,
they flourish
and cover the world
with cancer.

ניסיון לא לכתוב על סרטן

שורשים רעבתניים
מחלידים את בטן האדמה
ומזינים עצמם
על בשר העפר.
זרועות נחבאות זוחלות
אל תוך זרמי מגמה
ופולשות אל גופות קרחונים
שטבעו.

תם, הכדור סב לאיטו על צירו,
שח על הא ודא עם
כח הכבידה,
ומשרטט מסלול חדש
אל מעבר לשביל החלב.
השורשים, מכרסמים
פקעות של גלדיולות
וצבעונים, פושטים
ומכסים את העולם
בסרטן.

Black Rain

Black rain beats at the door,
I'm darning your socks
again; three holes by the toes
and one at the heel. Your brown
leather shoes lay by my feet;
their soles reduced
to translucent sheets.
The rain began with breakfast,
our eyes bore holes at the crack
in the floor. The wind lashes
at a window, and I'm waiting
for a shower of glass
to cover me.

גשם שחור

גשם שחור מתדפק על הדלת. אני מאחה
חורים בגרבים שלך; שניים
ליד האצבעות ואחד בעקב.
נעלי העור החומות שלך נחות
לרגלי, הסוליות מזמן בלו
לכדי גליונות שקופים.
הגשם החל כשאכלנו את ארוחת הבוקר
בעוד עינינו קודחות סדקים
בריצפה. הרוח מלקה בחלון,
ואני מחכה למטר זכוכית
שיכסה אותי.



אלה בשבילך



דברי החמור

לפני אי-אלו ימים, בצל שטפון האירועים והכותרות, נפלו עיני דווקא על כותרת קטנה שבישרה על יום הולדתו ה-80 של **קלינט איסטווד**, הלוא הוא בין השאר "הארי המזוהם" הזכור לטוב (לפחות לי). ה"גבר" הגיע ל"גבורות" (משחק מילים לא משהו, אני יודע אך לא יכולתי להתאפק...) באמת מזל טוב עד מאה ועשרים. ולמה כתבתי שהדמות שגילם **איסטווד** זכורה לי לטוב? כי היא שייכת לזמנים שלכולם היה ברור, מי אלה הטובים ומי אלו הרעים. מי מאבקו צודק וראוי לתהילה, ומי ראוי לאבדון. לא יכולתי שלא להזכר, במשפט – שהפך מזמן לאחד ממשפטי המחץ של הוליווד – **IF YOU HAVE TO SHOT, SHOT DON'T TALK!** אותו אמר **איסטווד** קשישא, כשגילם את "הטוב" בסרט "הטוב הרע והמכוער" וזה כמובן הזכיר סיפור חמורי נחמד שגם המסקנה שלו היא אותו משפט אלמותי.

אז אחרי ההקדמה הארוכה אפשר לגשת לסיפור שמוביל אותנו הפעם אל חמורון צעיר, אבל רב תושיה וגם לא מעט שכל ואומץ. ובכן חמורנו זה יצא לשוטט ביער כדי ללכד עשב טרי ורענן. בעודו שמח וטוב לב ממנת העשב שנפלה בחלקו, הבחין בזאב שהתקרב אליו בדממה והנה הוא (הזאב) כבר חושף את שיניו החדות ומתכוון לזנק עליו (על החמור) ולטרפו. הבין חמורינו שאין לו שום סיכוי לברוח מהזאב, ולכן התיישב על הקרקע והחל מייבב ונוער בקולי קולות. ניגש אליו הזאב ואמר לו חבל על הדמעות והצרחות, זה לא יעזור לך, באתי לטרוף אותך, והצרחות שלך רק מגבירות לי את התאבון, והדמעות רק ימליחו לי את הארוחה כמו שאני אוהב, אז עדיף שתשתוק ונוכל לגשת לעניין לשמו נפגשנו כאן. אבל החמור המשיך בשלו לצרוח וליילל והסביר לזאב שהוא עושה כך בגלל קוץ גדול שנתקע ברגלו וגורם לו כאבי תופת. הזאב באדישות אמר לחמור: "תאמין לי, אחרי שאטרוף אותך הקוץ ברגל יהיה הדאגה האחרונה שלך, אם אתה יורד לסוף דעתי..." "החמור המשיך בשלו: "כן אני בהחלט מבין, אבל זה קוץ גדול וחד, והוא יכול להתקע לך בגרון כשתטרוף אותי, לא חבל להסתכן סתם? תוציא לי את הקוץ, ואז תוכל לטרוף אותי בשקט ובבטחון". "וואלה" אמר הזאב, "למרות שאתה חמור בן חמור, יש הגיון ושכל בעצה שלך, תקרב אלי את רגלך כדי שאכל לשלף את הקוץ המטריד" גחן הזאב לעבר רגלו המושטת של החמור שרק חיכה לשעת כושר זו, ושלח בעיטה בכול כוחו לעבר פרצופו הנדהם של הזאב, ובעוד האחרון משפשף בכאב את פרצופו הפגוע, נמלט החמור ונעלם כול עוד נפשו בו. כשהתאושש הזאב ופנה לחזור ליער רעב כלעומת שבא, וחבול ומוכה הרבה יותר, חשב לעצמו: "זה מגיע לי, מה אני איזה אחות רחמניה, ששולפת קוצים לחיות היער? הייתי חייב לטרוף אותו מיד! כי כמו שאמר פעם משהו: **IF YOU HAVE TO SHOT, SHOT DON'T TALK!**

מי המשל ומי הנמשל, מי הטוב ומי הרע, מי הזאב ומי החמור, כול אחד יחליט לעצמו
אבי רוזנקרנץ



מה אני יכול לתרום

זיכרונות הילדות שלי מהקיבוץ הם בעיקר מהחגים. משהו שהייתי רוצה לתת לילדים שלי. לכן החלטתי להצטרף לוועדת חגים. בזרועות פתוחות וחיוך גדול התקבלתי בלי בעיה.

פגשתי צוות שמשקיע המון זמן ומחשבה איך לרצות את כלל הציבור. חברים, תושבים, הרחבה, ובני משק שעזבו, זאת לא משימה קלה, לכל אחד יש את הצרכים והרצונות שלו.

פגשתי צוות שעובד בהתנדבות כבר הרבה זמן, והרגשתי שהוא קצת עייף. עייף מלהשקיע כל כך הרבה ולקבל בעיקר הערות לפעמים בונות ולפעמים הורסות. עייף מלבקש מאנשים לתרום ולקבל תשובה שלילית, עייף לבקש מאותם אנשים שתמיד תורמים, גם הפעם לתרום, כי גם הם עייפים. עייף כי התקציב לעשות כל מה שאנחנו רוצים לא בדיוק מספיק, ותמיד צריך למצוא פתרונות זולים יותר.

זאת הסיבה שחשוב לי להעביר מסר לכל הציבור. התרבות והחגים בקיבוץ שלנו הם חלק מהאופי המיוחד שיש לנו, זאת אחת הסיבות שבאים לגור פה. אני מרגישה שאם לא נשקיע אנחנו נשקע.

לכן אני מבקשת מכל אחד שהמסר שלי נגע בו, לחשוב עם עצמו "מה אני יכול לתרום". יש פה כל כך הרבה אנשים טובים, ואם כל אחד יתרום משהו קטן, נוכל ליצור משהו גדול.

יש המון רעיונות, ובאמת לא צריך להשקיע הרבה. להעביר סדנא בנושא כל שהוא, אם הייתם בטיול מעניין תוכלו לשתף, להכין מדורה וקפה, להקריא סיפור לילדים, להכין משחקים, לעשות טיול משותף, לשיר, לנגן, לרקוד, להפעיל קבוצה מסוימת, לצלם, להעביר הרצאה בנושא כל שהוא, ועוד. נשמח לקבל עזרה בכל תחום, אפילו לסדר לפני החג ולקפל אחרי, זאת עזרה גדולה.

אתם מוזמנים לפנות אלינו להציע את עזרתכם או למלא את הספח למטה ולהכניס לתא הדואר שלי (157)

מיה טיקוצ'ינסקי

אני _____ רוצה לתרום

יש לי רעיון

הפינה הבובזאלית

התרמית הגדולה!!

כל מי שרואה את משחקי הגביע
שומע מן הסתם את הזמזום
הנוראי
של אותה "חצוצרה" אפריקאנית
ה- **"בובזלה"**

תמונת הרקע כאן מגלה את
האמת מאחורי כל הרעש

שבת שלום

דוד אלמן

Parents Page 18.06.10

Village News: Can't quite say how it happened, perhaps because all the boys in the family are glued to the World Cup right now, but I too listen to scores and watch a game or two on TV. Even though it's a bit hard to keep up with 22 players running after a ball all over the field, sitting on my couch, with AC running it's quite pleasant and I can even recognize a player or two. But if your wondering at the change in me, then wonder no longer, because I still follow the NBA 2010 and look forward to the Boston Celtics vs the LA Lakers.

Of course what really interests us is the pool and now, after weeks of long beaurocratic processes we're finally almost at the finish line and are just waiting for the last few papers before we can get our business licence renewed for the season. No licence - then we have no insurance and no one can use the pool!

A new councillor for the teenagers is here in person: Ohmre Lender (Moshav Shafririm) and soon another one will be joining him. They will have a lot to learn in order to get though all the activities planned for this summer. And on the same foot, let's give a salute to the teens who are officially on vacation as of this week (even if they're still studying for exams).

The regional grade school has another few days to go before they too will be on vacation and we hear that their summer program will also be full of activities.

Welcome back to Regiie & Jason Pearlson who were away in Morocco and France. Not bad for a couple of pensionaires!! They were able to see a different face of the Mid East rather than the familiar Greece and Cyprus. In France they enjoyed walks, museums and the French ambience. Now they need to recuperate before the onslaught of their children and grandchildren from abroad.

Congratulations to Amit Katz who has finished his personel trial with the cross Israel hike. It took him several weeks and he made some new friends along the way and has stories to share. Catch him sometime and have a chat.

Habonim workers had a group day out near Beit Oren and can offer more information if anyone is interested. Have heard that it was enjoyable.

Congratulations to Yaniv Gluck who has just received his drivers licence. Just remember that the real test is on the road and always better to be safe than sorry...so drive carefully.

As always, your welcome to come to Kaballat Shabat in the club room - a fine time is had by all and we'd love to see you there.

Have a great Shabbos.

The Steiners

Anniversaries:

21.06	Maayan & Dudu Palma
22.06	Penina & Uri Golan
	Nurit & Gabi Oren
	Tamar & Ilan Hameiri
25.06	Nili & Tzion Doari

Birthdays:

20.06	Nadav Sela Gil Ziv (Frank grandson)	21.06	Orah (Ben-Zvi) Leibowitz Yoram Maser
22.06	Oren Mendzagorski Orli Hameiri	22.06	Adam Mader Peli Senana (Glick grandson)
25.06	Ofira Wolfin Ohmre Jackson	26.06	Hedva (Wolfin) Franco Shabi Mizrahi Mirit Mizrahi

Notices

ESRA - volunteer organisation for English speakers
Has a group in Karmiel/Misgav and planed activities for June.
Various lectures on health and well being, a book swap and discussion,
social movie night and scabble morning. See main board for listings.

*Mazal Tov to Avi Ben-Avi and Caroline
And to grandparents Leila Hart and Nathan Ben-Avi
And all the family, on the birth of
their 1st child, a boy, in Boston*

*Mazal Tov to Liron (Glick) & Tzachi Senana
Grandparents Frankie & Phil Glick and all the family
On the birth of a new son (child # 7) in Or HaGanuz*

*Mazal Tov to Shiloh Ayalon on his wedding to Ella;
And to Bilha & Asher Ayalon and all the family*

**Condolences to Daniel Saar (Avital Shuval's son)
On the death of his father, Jonathan, after a long illness.**

**Condolences to Yoav Harris
On the death of his grandfather, Douglas Harris Sr., (Australia)**